



**Budapest Főváros IX. Kerület
Ferencváros Önkormányzata**

Iktató szám: 227/2015.

ELŐTERJESZTÉS
a KÉPVISELŐ-TESTÜLET 2015. november 19-i ülésére

Tárgy: Javaslát Önkormányzat által történő saját halottá nyilvánításra

Előterjesztő: dr. Bácskai János, polgármester

Készítette: Apollónia Aranka, irodavezető
Polgármesteri és Jegyzői Kabinet

Előzetesen tárgyalja: KEN (2015.11.18.)

Az előterjesztés a jogszabályi rendelkezéseknek megfelel: dr. Bánfi Réka s.k.

Az előterjesztéssel kapcsolatos törvényességi észrevétel:

Rendelet	<input type="checkbox"/>	
Határozat	<input type="checkbox"/>	normatív
	<input type="checkbox"/>	hatósági
	<input checked="" type="checkbox"/>	egyéb

A döntéshez egyszerű minősített	<input checked="" type="checkbox"/>	többség szükséges.
	<input type="checkbox"/>	

Az előterjesztés a kifüggesztési helyszínen közzétehető:

igen	<input checked="" type="checkbox"/>
nem	<input type="checkbox"/>

Az előterjesztést nyílt ülésen kell tárgyalni.

Az előterjesztést zárt ülésen kell tárgyalni.

Az előterjesztés zárt ülésen tárgyalható.

Tisztelt Képviselő-testület!

Tájékoztatom a T. Képviselő-testületet, hogy Molnár Miklós református lelkipásztor, Ferencváros Díszpolgára 2015. október 23. napján, 86 éves korában elhunyt.

A Budapest Főváros IX. Kerület Ferencváros Önkormányzatának Képviselő-testülete 1995. évben adományozott Díszpolgári címet Molnár Miklós részére Ferencváros és polgárai javára kifejtett életművéért, kiemelkedő munkásságáért, mellyel hozzájárult a kerület fejlődéséhez.

Molnár Miklós 1929. május 16. napján született, Budapesten. Tanulmányait a Julianna Református Elemi Iskolában, majd a Fasori Evangélikus Gimnáziumban végezte. Itt került kapcsolatba a cserkészzel, regös cserkészként járta az országot társaival, néprajzi gyűjtést végeztek. Ezt nagy kedvvel csinálta, kezdetben ez fordította a teológia felé. Úgy gondolta, hogy a papi feladat elég szabadidőt biztosít számára – a heti egy prédikálás mellett – egész héten van ideje néprajzi gyűjtéssel foglalkozni.

1947-től 1952-ig tartó teológiai tanulmányai alatt hite egyre inkább mélyült. 1952-ben előbb Külső-Kelenföldre került, majd a fasori gyülekezetbe helyezték segédlelkészévé.

A fasori gyülekezetből a Salétrom utcai gyülekezetbe helyezték ugyancsak segédlelkészévé, Czeglédi István mellé, majd visszakért a Teológiára, a teológusok lelkigondozójaként, és Bodenhelyi József mellé tanársegédévé.

1956. novemberétől 1957. júniusáig Zürichben volt ösztöndíjas (egy szemesztert), majd 1958. decemberében Putnokra lelkipásztornak választották, ahová december 21. napján iktatták be. 1977. nyaráig múlhatatlan állhatatossággal szolgált Putnokon, majd Héten, Bánrévén, majd Cegléden. 1980. márciusában dr. Tóth Károly akkori püspök kérésére a Kálvin téri gyülekezetbe jött bemutatkozó szolgálatra, ami után meg is hívta a gyülekezetbe. 1981. januárjában volt a beiktatása, és 1995. szeptember 1. napjáig szolgált itt.

Nyugdíjbavonulása után még érzett magában annyi erőt, hogy az akkor induló Református Pedagógiai Intézet megalakulásában és kezdeti munkájában részt vegyen. Lelkesen járta a vidéket, az akkoriban sorra újra egyházi kezelésbe kerülő iskolákat, segített a hitoktatás beindításában, eleinte, mint munkatárs, majd az intézet igazgatójaként, 5 év után innen is visszavonult.

A református iskolaügyekért végzett munkájáért 1999. október 31. napján Imre Sándor díjban részesült.

„Sokak áldott igehirdetője, tanítója, lelkigondozója lett így, az evangélium hűséges munkása, aki mindig gyülekezethez, igéből táplálkozó közösséghez kötötte magát. Múlhatatlan állhatatossággal szolgált Putnokon, aztán megelevenítve a gyülekezetet Cegléden és Budapesten, a Kálvin téren is. Egyszerű és tiszta igehirdetése a szüntelen készüléskor, mérhetetlen műveltségében, de leginkább a tudós lelkipásztor teljesen megélt hivatásában gyökerezett.” Így búcsúzik tőle Szabó István dunamelléki püspök a Parókia Portálon.

A Budapest Főváros IX. Kerület Ferencváros Önkormányzata Képviselő-testületének a Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 28/2011. (X.11.) önkormányzati rendelet

(továbbiakban: SzMSz) 47. § (3) bekezdésének b) pontja értelmében a polgármester dönt Ferencváros díszpolgárai temetési költségeihez történő hozzájárulásról.

Tájékoztatom a T. Képviselő-testületet, hogy az SzMSz 47. § (3) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján döntöttem Molnár Miklós református lelkipásztor, Ferencváros Díszpolgára temetési költségeinek átvállalásáról.

Tisztelt Képviselő-testület! Fentiekre figyelemmel javaslom, hogy Molnár Miklóst – református lelkészt, Ferencváros Díszpolgárát – a Budapest Főváros IX. Kerület Ferencváros Önkormányzata nyilvánítsa saját halottjának.

Budapest, 2015. november 12.

dr. Bácskai János s.k.
polgármester

Határozati javaslat:

A Budapest Főváros IX. Kerület Ferencváros Önkormányzatának Képviselő-testülete úgy dönt, hogy Molnár Miklós - református lelkipásztor, Ferencváros Díszpolgára – saját halottjának tekinti.

Felelős: dr. Bácskai János, polgármester

Határidő: 2015. november 19.